

Księga Przysłów

Rozdział 6

1. Mój synu! Jeżeli poręczyłeś za swojego bliźniego, jeśli dla innego podałeś swoją rękę, 2. jeśli się uwikłałeś słowami twoich ust, zaplątałeś mowami twych ust – 3. uczyni to jedno, Mój synu, abyś się ocalił, bo popadłeś w moc swojego bliźniego: Idź, rzuć się przed nim i usilnie nalegaj na swojego bliźniego. 4. Nieżyczaj twym oczom snu, ani drzemki twoim powiekom. 5. Ocal się, niby sarna z rąk myśliwego i jak ptak z mocy ptasznika. 6. Leniwcze, idź do mrówki, przypatruj się jej drogom, abyś nabrał mądrości. 7. Aczkolwiek nie ma przywódcy, ani dozorczy, ani władzy, 8. jednak w lecie przygotowuje swój pokarm, a podczas żniwa gromadzi swoją żywność. 9. Leniwcze! Jak długo będziesz się wyłegiwał? Kiedy się podniesiesz ze twego snu? 10. Jeszcze trochę się przespać, trochę podrzemać, złożyć ręce do wypoczynku. 11. Ale twoje ubóstwo nadchodzi jak włóczęga oraz twój niedostatek jak gdyby zbrojny w tarczę. 12. Nikczemnym jest człowiekiem, niecnym człowiekiem ten, co chodzi w matactwie ust; 13. który mruga swoimi oczyma, szura nogami i swymi palcami daje znaki; 14. w którego sercu jest przewrotność i ustawicznie knuje zło oraz rozsiewa swary. 15. Dlatego niespodzianie przypadnie na niego klęska; nagle zostanie skruszony i nie będzie lekarstwa. 16. Tych sześciu rzeczy nienawidzi WIEKUISTY, i jest siedem będących ohydą dla Jego Osoby: 17. Wyniosłych oczu, kłamliwego języka; rąk, które wylewają niewinną krew; 18. serca, co knuje zgubne zamysły; rączych nóg, by zdążyć do złego; 19. tego, który wygłasza kłamstwa, jako fałszywy świadek oraz tego, kto rozsiewa swary pomiędzy braćmi. 20. Mój synu! Zachowaj przykazanie twojego ojca i nie zaniechaj wskazówki twojej matki. 21. Na stałe przywiąż je do twojego serca i obwiąż wokoło twojej szyi. 22. Gdy będziesz chodził – niechaj ci przewodniczy, gdy się położysz – niechaj nad tobą czuwa, a kiedy się obudzisz – niechaj do ciebie przemówi. 23. Bo przykazanie jest pochodnią, Prawo – światłem, a pouczające przestrogi drogą do życia. 24. By cię uchować od niecnej kobiety, od gładkiego języka cudzej. 25. Nie pożądaj jej piękności w swoim sercu i niech cię nie ujmie swoimi rzęsami. 26. Gdyż przez nierządną kobietę schodzi się aż do bochenka chleba; a wiarołomna kobieta usidla i cenne życie. 27. Czy jeśli ktoś nabierze ognia do swojego zanadrza, jego szaty się nie popalą? 28. Albo gdy ktoś będzie stąpał po rozpalonych węglach nie oparzą się jego nogi? 29. Tak bywa z każdym, kto się zbliża do żony bliźniego; nie wychodzi bezkarnie, ktokolwiek się jej dotyka. 30. Pogardza się złodziejem, jeśli kradnie, nawet by się nasycić, gdy jest głodny. 31. A kiedy zostaje złapany – płaci siedmiokrotnie; może oddać całą majątność swego domu. 32. Ale kto cudzołoży z kobietą jest głupcem; czyni to tylko ten, który chce się sam zgubić. 33. Pozyska razy i wstyd, i nie będzie zatartą jego hańba. 34. Bowiem zazdrość to męska zaciekłość, co nie oszczędza w dzień pomsty. 35. Nie uwzględni żadnego okupu oraz się nie ukoj, choćbyś składał i liczne dary.

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012